

Gennem Administrationsrådet – og kun på denne måde – har medlemslandene indflydelse på den europæiske myndigheds administrative funktion, herunder de instanser, der behandler klager over myndighedens afgørelser på forskellige stadier af patentansøgningernes behandling. Rådets funktion og beføjelser er fastlagt i konventionens artikler 26–36.

Klager over patentmyndighedens afgørelser kan efter Den europæiske Patentkonvention indgives til særlige appelkamre, jfr. art. 21 og 22 samt art. 106–112. Efter konventionen tilkommer det dog de nationale domstole at træffe den endelige afgørelse om gyldigheden af et meddelt europæisk patent samt i alle tilfælde at afgøre retstvister om patentets retsvirkninger. Konventionens art. 138 indeholder imidlertid en udtømmende angivelse af de grunde, der kan føre til, at et europæisk patent kendes ugyldigt.

De beføjelser, der er tillagt Administrationsrådet, Appellkamrene og Det udvidede Appellkammer, er fastlagt i konventionen og kan kun udvides eller ændres ved en revision af konventionen med påfølgende ratifikation, jfr. dog konventionens artikel 33, stk. 1.

De nævnte organers kompetence kan kun udvides ved en revision af Den europæiske Patentkonvention:

Denne indeholder i art. 172 bestemmelser om, at konventionen kan revideres ved en konference mellem de kontraherende stater. Denne konference forberedes og sammenkaldes af Administrationsrådet og er kun beslutningsdygtig, hvis mindst tre fjerdedele af de kontraherende stater er repræsenteret. Til vedtagelse af en revideret tekst kræves et flertal på mindst tre fjerdedele af de kontraherende stater, der er repræsenteret og deltager i afstemningen.

Til administration af fællesskabspatentordningen oprettes der særlige organer, hvis virksomhed overvåges af Den særlige Komité inden for Administrationsrådet, jfr. fællesskabskonventionens artikel 15–23.

Den administrative og judicielle kontrol i forbindelse med udstedelsen af fællesskabspatenter (gyldighedsprøvelsen) vil efter Fællesskabets Patentkonvention blive udøvet udelukkende af fælles organer, som – bortset fra Fællesskabernes domstol – vil blive oprettet med tilknytning til Den europæiske Patentmyndighed. Spørgsmål om begrænsning af et fællesskabspatent efter begæring,

om ugyldiggendelse af et fællesskabspatent samt om fastsættelse af et passende vederlag i tilfælde, hvor en patenthaver har erklæret sig villig til at give licens, behandles af annullationsafdelinger med klageadgang til annullationskamre, jfr. Fællesskabets Patentkonventions art. 9 og 10. Afgørelser truffet af annullationskamrene som klageinstans kan indbringes for De europæiske Fællesskabers Domstol, dog kun hvis klagen er begrundet i brud på en væsentlig formforskrift eller i brud på konventionen eller enhver retsregel, der angår dens anvendelse, forudsat at det ikke drejer sig om en national retsregel, jfr. konventionens art. 63. De nationale domstole bevarer derimod i princippet kompetencen til at afgøre andre retstvister vedrørende et fællesskabspatent, se nærmere reglerne i konventionens art. 69–76.

En revision af disse organers kompetence, som de er fastlagt i Fællesskabets Patentkonvention, kræver, at et flertal af de kontraherende stater fremsætter begæring om revision af konventionen, hvorefter formanden for De europæiske Fællesskabers Råd indkalder til en konference med henblik på en revision af konventionen, jfr. art. 100. Ændring af konventionen kræver enighed mellem de 9 EF-lande og skal ratificeres for at træde i kraft, jfr. dog konventionens artikel 20, stk. 1

Hverken europakonventionen eller fællesskabskonventionen indeholder nærmere regler om betaling af afgifter for patentudstedelsen. Administrationsrådet – for så vidt angår fællesskabspatenter, Den særlige Komité inden for Administrationsrådet – er derimod tillagt kompetence til at vedtage et afgiftsregulativ, der fastsætter afgifternes størrelse og reglerne om deres betaling.

Med hensyn til grundlovens § 20 henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 6

Heri er det fastsat, at kapitlerne XI og XII ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at de på et senere tidspunkt kan sættes i kraft her.

Patentloven gælder for Færøerne. Imidlertid omfatter De europæiske Fællesskabers regler ikke Færøerne, og det er derfor rimeligt også at gøre undtagelse, for så vidt angår Den europæiske Patentkonvention og Fællesskabets Patentkonvention. Hjemmel hertil findes i henholdsvis artikel 168 og artikel 97, stk. 3.